

دلاوه‌ران^(۱)

مناله‌کان:

ئه‌ولادی وه‌ته‌ن، ئی‌مه‌که‌وا میله‌تی کوردین
 بۆ غایه‌یی ئاسایشی میله‌ت هه‌موو گوردین
 شیرانه‌ ئه‌وا مه‌عه‌ره‌که‌ ئارایی وه‌غا بووین
 بۆ رشتنی خویناوی عه‌دوو حازری را بووین^(۲)

(۱) كاك «موسته‌فا سائب» له‌باره‌ی ئه‌م سروده‌وه‌ بۆ كاك «عبدالرحمان موفتی» نووسیه‌ ئه‌لێ: سالی ۱۹۲۲ له‌ «كه‌ركوك» قوتابی بووین، به‌یانیان به‌ تورکی گۆرانیان پێ ئه‌وتین، بیستم که‌ جه‌نابی ماموستا «بیخود» ته‌شریفی هاتوه‌ بۆ «كه‌ركوك»؛ چومه‌ خزمه‌تی له‌ به‌ر «ته‌کیه» و له‌ دوا‌ی به‌خیر هاتن عه‌رزم کرد: لێره به‌ تورکی گۆرانیان پێ ئه‌لێن، ئه‌ویش فه‌رمووی: جا موسته‌فا چیت ئه‌وی؟! وتم: قوربان سرودنکمان به‌ کوردی بۆ دابنێ هه‌تا ئی‌مه‌ش له‌ به‌ری بکه‌ین، فه‌رمووی: باشه‌ به‌یانی وه‌ره‌وه‌ تا سروده‌که‌ به‌ری. به‌یانی چومه‌وه‌ خزمه‌تی ئه‌م سروده‌ی فه‌رموو بوو خویندی‌ه‌وه‌ بۆم، منیش ره‌وانم کردو بردم بۆ قوتابخانه‌وه‌ به‌ قوتابییه‌ کورده‌کانم ره‌وان کرد؛ خۆشی نوسخه‌یه‌کی نارد بۆ «سلیمانی» بۆ «شیخ نووری»ی «شیخ سالح» که‌ له‌ رۆژنامه‌کانا ب‌لاوی بکاته‌وه‌. ئه‌نجا قوتابخانه‌کان هه‌موو بریدیان و قوتابییه‌کان له‌ به‌ریان کرد، سروده‌که‌ که‌ له‌ سلیمانی ب‌لاو کرایه‌وه‌ ناوی شیخ نووریان له‌سه‌ر دانابوو وه‌ له‌ کتییی «گۆرانی کوردی» دا به‌ ئیمزای «م. نووری» ب‌لاو کراوه‌ته‌وه‌.

ئه‌م سروده‌ له‌سه‌ر ئاوازی: «دیشب که‌ مرا وضع وطن در نظر آمد»
 ئه‌وتری. (۲) وه‌غا: جه‌نگ. را: ری، رنگه‌.

***

له پـیشمانه وه هـهروا   بهـیداخی زهـفهـر ئهـپروا
 ریشهـی عهـدوو با دهر بـینین   حهـق بهـدهـس خوـمان بـسینین

***

بو نهـمانی مهـزالیم، سوارانی جهـنگی
 تهـپلی بازیان لـیدا به شوخ و شهـنگی

***

باوک:

لهـم وهـزعه گهـر ئهـی دوژمنی کورد ئیوه ئهـپرسن
 ئهـم ههـمهـمهـیه میللهـته ههـلساوه، بترسن

***

کفن بوـ خوـتان بـپرن   ههـر له ئیـستاوه بـمرن
 لازمه لهـبهـر غهـم و حهـسرهـت   بـین ئهـشک ریـزی مهـزهـللهـت

***

ئهـی دلاوهـرانی وهـتهـن وهـرنه ئیـمداد
 باوک بهـ پهـرۆش، لـیتان ئهـکا ئیـستیمداد

کوردانی «غَضَنْفَر» شکه‌نی مه‌عه‌که ئاغوش

(۱) نابئی بکه‌ن ئەم باوکی خۆتانه فه‌رامۆش

زێرا که دوو چاوی ئەبه‌دی ئیمه له‌گۆرا

(۲) چاوی له‌زه‌فهرتانه له‌هه‌رب و شه‌رو شوۆرا

***

باوک به‌قورباتان بئێ رۆحه‌که‌ی فیداتان بئێ

وه‌ختی فرسه‌ت و ئیتتیفاقه رۆژی لابهردنی نیفاقه

***

ئاره‌زوو ئەکه‌م ئیوه، وه‌ختی ئیحتیزار

(۳) به‌شان و زه‌فه‌ره‌وه به‌به‌ن بۆ مه‌زار

***

دایک:

بۆ ده‌فعی مه‌زالیم، له‌مه‌وانیع مه‌که‌ په‌ره‌ئیز

ساده‌س به‌ره‌شیر و تهنه‌نگ و خه‌نجه‌ری خوونپریز

بۆ ئیوه‌که‌وا غیره‌ته‌یه‌که‌ ده‌فعه‌ ره‌گ و ئیسک

حاشاکه‌ به‌حوزنیکێ زه‌لیلانه‌وه‌ فرمیسک

***

(۱) «غَضَنْفَر» شکه‌ن: شیر به‌زین. مه‌عه‌که‌ ئاغوش: ئه‌وه‌ی ئه‌وه‌نده‌ نازایه

ئه‌لنی جه‌نگی له‌باوه‌ش گرتوه. (۲) زێرا: چونکه.

(۳) ئیحتیزار: گیان ده‌رچوون.

له چاوم بیټو بټکئ دلم یهك زه پره بشکئ
 چونکو ئیوه جه سوور ئه بینم نامینئ ئازاری برینم
 شیره کهم حه لالتان بی، روژی هیممه ته
 روچه کهم فیداتان بی، وهختی غیره ته

***

مناله کان:

نوخبهی ئه مهلی ئیمه هه موو بهم دهس و برده
 خه لقینه له بو مه سه ده ته میله ته کورده
 مه وتئ که حه یاتی وه ته نیکی له دوا بی
 سه د ژینی زه لیلانه بی یاره ب به فیدا بی

***

ئه وه که سانه ی جه بانن مه عنای ژیان نازانن
 مردنی له ریگای میله تا چاکتره له ژین له زیله تا
 هه رکهس خو ی بکا به قوربانی میله ت
 له قه برا هه تا مه حشه ر ناکیشئ زیله ت

***

ئافره ت به مناله وه:

یاران و ره فیقان و دلپرو یه لی کوردان
 شه ر جه ژنی هه موومانه برۆین بو سه فی مه یدان

وهختی که به تہ و فیق و زہ فہر دینہ و ہ لامان
 نہ و سا گول نہ کہین ٹیمہ بہ شاباشی قہ دہ متان
 گہر لہ ٹیوہ چہ ند کہ س شہید بی
 لازمہ عہ زای ٹیمہ عید بی
 ہم پلنگ بہ چانہ ی وا ئینتقیام سین
 گہ ورہ یان نہ کہین ٹیمہ، حہ قتان نہ سین

***

کچہ کان:

ٹیمہ کہ نہ مان کردوہ بوئی چہ مہ نی شوو
 مہ جہوولی نہ زہ رمانہ گول و نہ ستہ رہ نی شوو (۱)
 ہم تازہ جہ وانانہ لہ بہر سیرہ تی ٹیمہ
 گہر بیتو بکہن ئارہ زووی شیرکہ تی ٹیمہ...
 لازمہ کہ دہ عوت بفہرموون
 بیینہ و ہ بہ روویکی گولگوون
 بہ عنی چہرہ رہنگین بن بہ شان و زہ فہر
 خوینی دوژمن برژین بہ نووکی خہنجہر

***

(۱) نہ ستہ رہن: نہ سرین، [ناوی گولیکہ].

چهك به دهسته كان:

ئیمه كه موسه للهح له دهرو دهشتو له شارین
 سوین خۆری حوزووری حهقو بابو كه سوکارین
 بو مه سعه ده تی ئهم وه تهنو میلله تی كورده
 ریشه و ره گی زالم بپرین بهم دهسو برده

***

تاكه ی له زه حمه تا بین له نئاو مه زلله تا بین
 لازمه به كه یف و مه سه پرپهت رۆح بکهین به قوربانی میللهت
 زاتهن ئیمه خو لقاوین بو خزمهت كردن
 بو ئه وهی فیدا کار بین تا رۆژی مردن... (۱)

***

ورده و چوار خشته کی

- ۱ -

ئه ی قه بری تیره، «ئه حمه دی حاجی ره حیم» ی کورد
 گه نجیکی سه ره به مۆره کلیلی به تو درا

(۱) له خویندنه وهی ئهم شیعرا نه وه ده رته كه وئ له هه ندئ تا «مصرع» یانا
 له نگیکی ئاشکرا هه یه. ئیمه چاری ئه و له نگیانه مان پی نه کرا چونکه له
 کتیبی «گۆرانی کوردی» به ولاره سه رچاوه یه کی ترمان لانه بوو، له ویشا بهم
 جو ره نوو سرا بووه وه، که ئیمه لی ره دا بلاومان کردووه ته وه.